

والدین باهوش برای فرزندان باهوش

دکتر آیلین کندی مور
دکتر مارک اس. لاندول

www.ketab.ir

تواناییهای
واقعی فرزندان
را پرورش دهید

ایران دخت صالح نصب
محمد رضا حبیبی

سرشناسه	کندی-مور، آیلین، ۱۹۶۴ - م -- Kennedy-Moore, Eileen, 1964
عنوان و نام پدیدآور	والدین باهوش برای فرزندان باهوش / نویسنده [آیلین کندی-مور]، مارک اس. لاوندل، مترجم محمدرضا حبیبی، ایراندخت صالح‌نسب، ویراستار مهری تقی‌پور.
مشخصات نشر	تهران، فصل آندیشه، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	۳۸۵ ص
شابک	978-622-97843-8-9
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	عنوان اصلی، Smart parenting for smart kids : nurturing your child's true potential, c2011
موضوع	کودکان تیزهوش -- Gifted children
موضوع	لوینتل، مارک اس.، ۱۹۵۷ - م.
شناسه افزوده	حبیبی، محمدرضا، ۱۳۳۵، مترجم -
رده بندی کنگره	HQ۵/۷۷۳
رده بندی دیویی	۱۵۵/۶۴۹
شماره کتابشناسی ملی	۸۶۹۶۵۲۸.

www.ketab.ir

والدین باهوش برای فرزندان باهوش

نویسنده: مارک اس. لاوندل

مترجم: محمدرضا حبیبی، ایراندخت صالحی نسب

ویراستار: مهری تقی‌پور

صفحه‌آرا: ز. لطفی

ناظر فنی چاپ: مهدی محمودی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۸۴۳-۸-۹

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

سال چاپ: اول ۱۴۰۱

قیمت: ۱۱۶۰۰۰ تومان

شماره تماس: ۰۹۱۲۲۴۴۰۹۶۲ - ۰۲۱-۶۶۴۷۶۵۸۳

 www.fasleandisheh.ir

 fasleandisheh.publications

«کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای ناشر محفوظ می‌باشد»

فهرست

پیشگفتار.....	۵
بازاندیشی مقوله‌ی استعداد.....	۵
فصل ۱: کمال‌گرایی.....	۱۹
کافی بودن به چه معناست ؟	۱۹
فصل ۲: برقراری ارتباط.....	۶۷
چگونه فرزندان با دیگران رابطه برقرار می‌کند؟	۶۷
فصل ۳: مدیریت حساسیت.....	۱۲۳
چگونه فرزندان از عهده‌ی انتقاد، درگیری و ناامیدی برمی‌آید ؟ ...	۱۲۳
فصل ۴: مدیریت مشارکت و رقابت.....	۱۷۵
نحوه‌ی عضویت فرزندان در گروه‌ها به چه شکل است ؟	۱۷۵
فصل ۵: رفتار با قدرت.....	۲۳۱
چگونه فرزندان در برابر انتخاب‌هایش پاسخ‌گو است ؟	۲۳۱
فصل ۶: ایجاد انگیزه.....	۲۸۳
چه چیزی برای فرزندان اهمیت دارد ؟	۲۸۳
فصل ۷: یافتن شادی.....	۳۳۵
چه چیزی باعث احساس شادی در فرزندان می‌شود ؟	۳۳۵
نتیجه.....	۳۸۱
فشار برای عملکرد بهتر در مقابله با توانایی رشد.....	۳۸۱

پیشگفتار

بازاندیشی مقوله‌ی استعداد

«استعداد» واژه‌ای خطرناک است.

هنگامی که کسی به شما می‌گوید فرزندان دارای «استعداد واقعی» است، احتمالاً احساس خوشایندی به شما دست می‌دهد. شاید در حالی که با تحسینی همراه با محبت او را نگاه می‌کنید، تصور کنید که فرزندان در زندگی‌اش اوج گرفته، از دستاوردهایتان پیشی گرفته و از هیچ شکست و عقب‌افتادگی نرنجیده و خم به ابرو نیاورده است.

ولی سپس نگرانی‌ها آغاز می‌شوند، چون هرچه باشد استعداد یک احتمال است نه یک تضمین. و اگر فرزندان نتواند طبق انتظار و استعدادش عمل کند چه می‌شود؟

پافشاری برای دست یافتن فرزندان به موفقیت

دوستان، همسایگان و صنعت «شکوفایی کودک» بدون لحظه‌ای درنگ هر آنچه را می‌خواهیم انجام دهیم تا به فرزندانمان کمک کنیم به استعدادشان

دست پیدا کنند، در اختیارمان می‌گذارند و براین نکات پافشاری دارند:

- هنگامی که طفلی در رحم دارید، برایش مومتسارت پخش کنید.
 - از فرمول «تقویت مغز» کودک استفاده کنید.
 - فرزندان را در کلاس‌های ژیمناستیک ثبت نام کنید تا مهارت‌های حرکتی‌اش پرورش یابد.
 - برای فرزندان کلاس‌های ریاضی مهیا کنید تا تفکر ریاضی‌اش تقویت شود.
 - بگذارید فوتبال را از سه سالگی شروع کند، چون ممکن است خیلی دیر شود.
 - پیش از پایان دوره‌ی بحرانی بچگی، فرزندان باید در دریای زبان غوطه‌ور شود.
 - یک فعالیت کافی نیست، باید مطمئن شوید که فرزندان دارای شخصیتی است که در همه‌ی جنبه‌ها رشد کرده است.
- پیامی که از در و دیوار و از اطراف می‌رسد این است که «دست به کار شو، سریع‌تر راه بیفت، بیشتر فعالیت کن.»
- جدیت و شدت چنین اندرزی به گونه‌ای است که می‌خواهد بگوید هر پدر و مادری که فرزندش را در گروهی فعال و توانمند ثبت نام نکند، دچار غفلت و سهل‌انگاری شده است.
- همه می‌دانیم که بچه دارای برنامه‌های متعدد (یعنی کودکانی که فعالیت‌هایشان بیشتر از کودکان ماست) به مشکلی ملی تبدیل شده‌اند، با وجود این فشار و رقابت ادامه دارد و هیچ چیز تغییر نکرده است.
- شاید ما از نقطه نظر فلسفی مدت زمانی را که در آن فعالیت‌ی صورت نمی‌گیرد، نوعی ارزش تلقی و آن را تحسین کنیم، ولی ما پدر و مادرها از اینکه دست به

هیچ کاری ننزیم و استعداد فرزندانمان را شکوفا نکنیم، دچار هراس و تأسف می‌شویم.

در این جانفشانی و تعصبی که درگیر آن هستیم، برای اطمینان حاصل کردن از اینکه فرزندانمان استعدادش را عملی کرده و به آن واقعیت بخشیده است، نگاهی به نمرات او می‌اندازیم، معدلش را بررسی می‌کنیم و طوری تعیین سطح او را مد نظر قرار می‌دهیم که انگار فرزندانمان جام‌های بلورینی واقع‌گرا، لغزش ناپذیر و مصون از خطایی هستند که به سوی آنچه روبه‌رویشان قرار دارد پیش می‌روند. ولی اگر ببینیم که معدلش کم شده است، بی‌حوصله و ترش‌رو می‌شویم که شاید فرزندانمان به اندازه‌ی کافی سخت‌کوش نیستند. از این دچار هراس می‌شویم که شاید برنامه‌ی آموزشی و درسی به اندازه‌ی مورد نیاز چالش برانگیز نباشد.

یک بار دیگر زیر بار آتش پندها و اندرزها قرار می‌گیریم: «یعنی می‌خواهی بگویی که دخترت آموزش رایانه‌محور نمی‌بیند که نمی‌تواند نمرات آخر سالش را بهتر کند؟»

ما تکالیف درسی‌اش را مد نظر قرار می‌دهیم. به او کمک می‌کنیم که آزمون‌ها را مطالعه کند، از مقاله‌هایش انتقاد می‌کنیم، پروژه‌های علمی‌اش را نظارت می‌کنیم و باز هم نگران هستیم که مبادا به اندازه‌ی کافی کار انجام نمی‌دهیم. ما نمی‌خواهیم که فرزندانمان استعدادش را تلف کند.

مسئولیت استعداد

بسیار راحت است که به افکار و اندیشه‌هایی درباره استعداد پپردازیم که به اشتباه از «احتمال به توقع» می‌گیرند. تلاش‌های برخاسته از وجدان و وظیفه‌شناسی برای حمایت و تشویق موفقیت و دستاورد فرزندانمان می‌تواند به

نگرانی و دلواپسی درباره آنچه می‌توانستند برسند، تبدیل شوند. فقط اگر آنها خودشان را به اندازه‌ی کافی وقف تکالیفشان کنند، کلاس‌های مناسب را بگذرانند و فرصت‌های مناسب را از دست ندهند و امتیاز کافی کسب کنند...

هنگامی که ما استعداد را فراخوانی از پیش تعیین شده برای دستاوردهای چشمگیر در نظر می‌گیریم، می‌تواند تبدیل به مانع شود.

هم والدین و هم بچه‌ها اگر به جای تمرکز روی رشد، به نحوه‌ی اجرا توجه کنند و به جای پیشرفت کردن، روی بهترین شدن متمرکز شوند و تلبار کردن جوایز و دستاوردی بیرونی را سنجشی برای ارزش در نظر بگیرند، به بیراهه رفته و اغوا شده‌اند. از همه بدتر اینکه این دیدگاه یک‌وجهی می‌تواند ترس بالقوه‌ای از شکست ایجاد کند.

نظریه‌ای متفاوت درباره استعداد

دیدگاهی کوتاه‌نظرانه درباره استعداد می‌گوید که موفقیت زنجیره‌ای طلایی و دور از دسترس است که یا فرزندانمان آنقدر بلندپرواز هستند تا به آن برسند یا ناموفق می‌شوند. ولی راه و رسم زندگی این نیست، در زندگی واقعی انتخاب‌های فراوان، شانس‌های بی‌شمار و راه‌ها و روش‌های زیادی وجود دارند.

این حرف که بچه‌ها «در حد و اندازه‌ی استعدادهایشان فعالیت نمی‌کنند» معنایی ندارد. چون معجزه‌ی بچه‌ها در این است که ما صرفاً نمی‌دانیم که آنها چگونه دستخوش دگرگونی و یا به چه شخصیتی تبدیل می‌شوند.

راه رشد و شکوفایی سفری به سوی کشف ناشناخته‌هاست راهی که به ندرت مسیری مستقیم دارد و تنها در نگاه به گذشته مشخص می‌شود.

این کتاب برای پدر و مادرهایی است که این موضوع را درک می‌کنند که استعداد نقطه پایان نیست، بلکه ظرفیتی برای یادگیری و شکوفایی است.